"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଦ୍‌ଗତିର ସବୁଠାରୁ ନିଆରା ମତ ମିଳୁଛି କି ଦେହର ସବୁ ଧର୍ମକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ ଏବଂ କେବଳ ମୋତେ ହିଁ ମନେ ପକାଅ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଯେଉଁମାନେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ନାମ ରୂପରୁ ଅଲଗା କହୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମେ କେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିପାରିବ?

ଉତ୍ତର**:-** ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାର - ଗୀତାରେ ଯାହା ଦେଖାଯାଇଛି ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ଅଖଣ୍ଡ ଜ୍ୟୋତି ସ୍□ରୂପର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେଲା, "କହିଲେ ବନ୍ଦ କର ମୁଁ ସହନ କରିପାରୁ ନାହିଁ" ତେବେ ପୁଣି ଆପଣମାନେ ନାମ ରୂପରୁ ଅଲଗା ବୋଲି କିପରି କହୁଛନ୍ତି? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟେ । ପିତାର ରୂପକୁ ଦେଖି ସନ୍ତାନ ଖୁସି ହୋଇଥାଏ, ସେ କିପରି କହିବ ଯେ ମୁଁ ସହନ କରିପାରୁ ନାହିଁ ।

ଗୀତ**:-** ତେରେ ଦ୍□ାର ଖଡା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଭକ୍ତମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ବହୁତ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇ ଯାଇଛୁ । ହେ ବାବା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଝୁଲା ଭରିଦିଅ । ଭକ୍ତ ଜନ୍ମ ପରେ ଜନ୍ମ ଏହା ଗାୟନ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭକ୍ତି ନ ଥାଏ । ସେଠାରେ ପବିତ୍ର ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ରୁହନ୍ତି । ଭକ୍ତଙ୍କୁ କେବେ ଦେବତା ବୋଲି କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ଦେବୀ-ଦେବତା ହୋଇଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ନର୍କବାସୀ, ପୂଜାରୀ, ଭକ୍ତ, କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଜଣେ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ ସେତେବେଳେ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେବେ । ଭଗବାନଙ୍କୁ ହିଁ ବାବା କୁହାଯାଉଛି । ସବୁ ଭକ୍ତଙ୍କର ଭଗବାନ ଜଣେ । ବାକି ସମସ୍ତେ ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଭକ୍ତ ହେଲେ ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ପତିତ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇପଡିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ହେ ବାବା ଆମ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଝୁଲାମୁଣି ଭରିଦିଅ । ଭକ୍ତ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଧନ ମାଗୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ କ'ଣ ମାଗୁଛ? ତୁମେ କହୁଛ ବାବା ଆମକୁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରିଦିଅନ୍ତି । ସେଠାରେ ଅସରନ୍ତି ଧନ ରହିବ । ହୀରା ନୀଳାର ମହଲ ହେବ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଭଗବାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜତ୍□ର ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛୁ । ଏହା ସଚ୍ଚା ଗୀତା ଅଟେ । ସେ ଗୀତା ନୁହେଁ । ସେମାନେ ପୁସ୍ତକ ଆଦି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ପାଇଁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଭଗବାନ ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଭଗବାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ନରରୁ ନାରାୟଣ କରାଇବା ପାଇଁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ରହିବେ । କେବଳ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ତ ହେବେ ନାହିଁ । ସାରା ରାଜଧାନୀ ତିଆରି ହେବ । ଏବେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଭଗବାନ କିଏ, ଆଉ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରକେ ଏକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ କହୁଛ ଓ ଗଡ୍ ଫାଦର (ହେ ଈଶ୍□ର ପିତା) ତେବେ କୁହ ତୁମ ଈଶ୍□ର ପିତାଙ୍କର ନାମ, ରୂପ, ଦେଶ, କାଳ କ'ଣ? ନା ଭଗବାନଙ୍କୁ ଜାଣିଛନ୍ତି, ନା ତାଙ୍କର ରଚନାକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ସଂଗମରେ ଆସୁଛି । ସାରା ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟ ମୁଁ 'ରଚୟିତା' ହିଁ ଆସି ବୁଝାଉଛି । ଅନେକ ତ କହୁଛନ୍ତି - ସେ ନାମ ରୂପରୁ ଅଲଗା ଅଟନ୍ତି, ସେ ଧରାକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ନିରାକାରଙ୍କର ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ଗାୟନ କରାଯିବା ସହିତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରାଯାଉଛି । ତେବେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ କେବେ ହେଉଛି, ତାହା ଜାଣିବା ଉଚିତ୍ ନା । ଯେମିତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଜନ୍ମ କେବେ ହୋଇଥିଲା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମ କେବେ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ତ ଭାରତର କଥା ଅଟେ । ଭଗବାନ ଭାରତର ଝୁଲା କେବେ ଭରପୂର କରୁଛନ୍ତି? ଭକ୍ତମାନେ ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ଭଗବାନ ଝୁଲାମୁଣି ଭରିଦିଅ । ସଦ୍‌ଗତିକୁ ନେଇଯାଅ କାହିଁକି ନା ଆମେ ଦୁର୍ଗତିରେ ପଡିଛୁ, ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛୁ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଶରୀର ସହିତ ସବୁ କିଛି ଭୋଗ କରୁଛି । କେତେକ ମନୁଷ୍ୟ, ସାଧୁ ସନ୍ଥ ଆଦି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମା ନିର୍ଲେପ ଅଟେ । କହନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଯେ ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଭଲ ଏବଂ ମନ୍ଦ ସଂସ୍କାର ରହିଛି, ଏହି ଆଧାରରେ ଆତ୍ମା ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ । ପୁଣି କହନ୍ତି ଆତ୍ମା ତ ନିର୍ଲେପ ଅଟେ । ଜଣେ ହେଲେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ମନୁଷ୍ୟ ନାହାଁନ୍ତି ଯିଏ ବୁଝାଇପାରିବେ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ମତ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ଗୃହ ତ୍ୟାଗ କରି ଜଙ୍ଗଲକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତ ଭଗବତ ଗୀତା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ । ବ୍ୟାସଦେବ ଯେଉଁ ଶ୍ଲୋକ ଆଦି ରଚନା କରିଛନ୍ତି ତାହା ଭଗବାନ କହିନାହାଁନ୍ତି । ନିରାକାର ଭଗବାନ ଯିଏ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ସେ ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଭଗବାନ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି । ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ଈଶ୍□ରଙ୍କର ଗତି ମତ ଅଲଗା । ଆଚ୍ଛା କେଉଁ ଗତି ମତ ଅଲଗା ଅଟେ? ଈଶ୍□ରଙ୍କର ଗତି ମତ ଅଲଗା ଏକଥା କିଏ କହୁଛି? ଆତ୍ମା କହୁଛି, ତା'ର ସଦ୍‌ଗତି ପାଇଁ ଯେଉଁ ମତ ରହିଛି, ତାକୁ ହିଁ ଶ୍ରୀମତ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ତୁମକୁ ଆସି ବୁଝାଉଛି - ମନମନାଭବ । ଦେହର ସବୁ ଧର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରି ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ ଏବଂ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏବେ ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ । ଏହି ରାଜଯୋଗର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହିଁ ହେଉଛି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବା । ହଦ୍‌ର ପାଠପଢି କେହି ରାଜା ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଏପରି କୌଣସି ସ୍କୁଲ୍ ନାହିଁ । ଗୀତାରେ ହିଁ ଅଛି, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ମୁଁ ଆସୁଛି ସେତେବେଳେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ରାଜାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ନ ଥାଏ । ମୋତେ

ଜଣେ ହେଲେ ବି ମନୁଷ୍ୟ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଏତେ ବଡ ଲିଙ୍ଗ ତିଆରି କରିଛ ତାହା ମୋର ରୂପ ନୁହେଁ । ମନୁଷ୍ୟ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଅଖଣ୍ଡ ଜ୍ୟୋତି ରୂପ ପରମାତ୍ମା, ତେଜୋମୟ ଅଟନ୍ତି । ଅର୍ଜୁନ ଦେଖି କହିଲେ "ବନ୍ଦ କର, ମୁଁ ସହନ କରିପାରୁ ନାହିଁ" । ଆରେ ସନ୍ତାନ ତା'ର ପିତାର ରୂପକୁ ଦେଖି ସହନ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା କିପରି ହୋଇପାରିବ । ପିଲା ତ ପିତାକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେବ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ରୂପ ଏପରି ନୁହେଁ । ମୁଁ ହେଉଛି ପରମପିତା ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମତତ୍□ରେ ରହୁଥିବା ପରମ ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ପରମାତ୍ମା । ପୁଣି ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ପରମାତ୍ମା ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଭକ୍ତମାନେ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାଯୁଗରେ କେହି ମହିମା କରନ୍ତି ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ସେଠାରେ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ରହିଛି । ଗାୟନ କରନ୍ତି ଦୁଃଖରେ ସ୍ମରଣ ସମସ୍ତେ କରନ୍ତି, ସୁଖରେ କେହି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହାର ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଶୁଆ ସଦୃଶ ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି । ସୁଖ ଏବଂ ଦୁଃଖ କେବେ ହେଉଛି । ଏହା ଭାରତର ହିଁ କଥା ଅଟେ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା ପୁଣି ତ୍ରେତାରେ ଦୁଇ କଳା କମ୍ ହୋଇଗଲା । ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ଦୁଃଖର ନାମ ନ ଥାଏ କାରଣ ତାହା ସୁଖଧାମ ଅଟେ । ସ୍□ର୍ଗ କହିବା ଦ୍□ାରା ମୁଖ ମିଠା ହୋଇଯାଉଛି । ସ୍□ର୍ଗରେ ପୁଣି ଦୁଃଖ କେଉଁଠାରୁ ଆସିବ । କହନ୍ତି ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ କଂସ ଜରାସନ୍ଧ ଆଦି ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଭକ୍ତମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ନବଧା ଭକ୍ତି କରୁଥିବାରୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଉଛି । ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଆମକୁ ଭଗବାନ ମିଳିଗଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ପୂଜା କଲେ ତାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ହେଲା ବାସ୍ ଆମେ ପାର ହୋଇଗଲୁ, ଏଥିରେ ହିଁ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ, କେବଳ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ସୁଖ ମିଳିଥାଏ । ଦର୍ଶନ ହେଲା ଖଲାସ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ମୁକ୍ତି ଜୀବନମୁକ୍ତିକୁ ପାଇଗଲେ, ଏମିତି କିଛି ବି ହେଉ ନାହିଁ । ବାବା ସିଡି ଚିତ୍ର ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଭାରତ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଥିଲା । ଭଗବାନ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି । ଭାରତରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ହିଁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଯେତେବେଳେ କି ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା, ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ । ପୁଣି କଳିଯୁଗ ଅନ୍ତରେ ସବୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେଉଛନ୍ତି । ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବିଲକୁଲ୍ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ କଳ୍ପର ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସୁଛି, ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ । ମୁଁ ଯିଏ ଯେପରି ଅଟେ ଯଥାର୍ଥ ରୀତିରେ ମୋତେ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବି ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ମୋତେ ଜାଣିଛନ୍ତି । ସିଡି ଚିତ୍ର ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ଭାରତର ସିଡି ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲେ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ଏହିପରି ଥିଲା । ଶାସ୍ତ୍ରରେ କଳ୍ପକୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ବୋଲି ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କଳ୍ପ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର ନୁହେଁ, ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତା ଯୁଗ ନୂଆ ଦୁନିଆ, ଦ୍□ାପର କଳିଯୁଗ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ । ଅଧା-ଅଧା ହେଉଛି ନା । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ତୁମେ ଭାରତବାସୀମାନେ ଥିଲ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଏବେ ତୁମେ ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ଜାଣିଛ ବାକି କୌଣସି ରଥ ଆଦିର କଥା ନୁହେଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ସତ୍ୟଯୁଗର ରାଜକୁମାର ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର ସେହି ରୂପ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ବିନା ଦେଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଚୈତନ୍ୟ ରୂପ ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥିଲା ପୁଣି କେବେ ସେହି ରୂପ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ପୁଣି ନାମ ରୂପ ଦେଶ କାଳ ବଦଳିଯାଉଛି । ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ୮୪ ଜନ୍ମରେ ୮୪ ମାତା ପିତା ମିଳୁଛନ୍ତି । ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ନାମ-ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟ ରହୁଛି । ଏହା ଭାରତର ହିଁ ସିଡି ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେ ହେଉଛ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳ ଭୂଷଣ । ବାବା କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆସି ତୁମକୁ ଦେବୀ-ଦେବତା କରିଥିଲେ । ସେଠାରେ ତୁମେ ସର୍ବୋତ୍ତମ କର୍ମ କରୁଥିଲ । ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ସଦା ସୁଖୀ ଥିଲ । ପୁଣି ତୁମକୁ ଏହି ଦୁର୍ଗତିରେ କିଏ ପହଞ୍ଚାଇଲା? ମୁଁ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ତୁମକୁ ସଦ୍‌ଗତି ଦେଇଥିଲି ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ନିଶ୍ଚୟ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ପଡିବ । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀରେ ୮ ଜନ୍ମ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀରେ ୧୨ ଜନ୍ମ ପୁଣି ଏହିପରି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଛ । ତୁମେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ଦେବତା ଥିଲ, ତୁମେ ହିଁ ପୂଜାରୀ ପତିତ ହୋଇଛ । ଭାରତ ଏବେ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଇଛି । ଭଗବାନୁବାଚ, ତୁମେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ପବିତ୍ର, ସାହୁକାର, ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟବାନ, ଧନବାନ୍ ଥିଲ । କୌଣସି ରୋଗ ବା ଦୁଃଖର କଥା ନ ଥିଲା, ସୁଖଧାମ ଥିଲା । ତାକୁ ଗାର୍ଡନ ଅଫ୍ ଆଲ୍ଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲ୍ଲାଙ୍କର ବଗିଚା କୁହାଯାଏ । ଆଲ୍ଲା ସ୍□ର୍ଗର ବଗିଚା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲେ ସେମାନେ ଏବେ କଣ୍ଟା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ଜଙ୍ଗଲ ହୋଇଯାଇଛି । ଜଙ୍ଗଲରେ କଣ୍ଟା ରହିଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ଏହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କର । ଇଏ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ତୁମକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଛି । ପରସ୍ପର ପ୍ରତି କାମ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ଏହା ସବୁଠାରୁ ବଡ ପାପ ଅଟେ । ବାବା ବସି ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ପରମଧାମ ନିବାସୀ ପରମଆତ୍ମା ଅଟେ । ମୋତେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ ପରମ ଆତ୍ମା, ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟେ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି - ହେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଆସ । ତୁମ ଆତ୍ମା ପରି, ପରମ ଆତ୍ମା ବାବା ମଧ୍ୟ ତାରକା ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି । ଛୋଟ ବଡ ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆଙ୍ଗୁଠି ଭଳି ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ମୁଁ ପରମ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା । ତାଙ୍କୁ ପରମପିତା, ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଏ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମୁଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ ଅଟେ । ଭକ୍ତମାନେ ମୋତେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ପରମାତ୍ମା ସତ୍ ଚିତ୍ ଆନନ୍ଦ ସ୍□ରୂପ, ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସୁଖର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ମୋର କେତେ ମହିମା ରହିଛି । ଯଦି ମୋର ନାମ ରୂପ ଦେଶ କାଳ ନାହିଁ ତେବେ କାହାକୁ ଡାକିବେ । ସାଧୁ ସନ୍ଥ ଆଦି ସମସ୍ତେ ତୁମକୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଶାସ୍ତ୍ର ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆସି ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ପତିତ-ପାବନ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ମୋତେ ହିଁ କହୁଛ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହେଉଛ । ଜ୍ଞାନ

ଦ୍□ାରା ସଦ୍‌ଗତି ମିଳିଯାଉଛି । ଭାରତକୁ ବାବା ହିଁ ସଦ୍‌ଗତି ଦେବେ । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଜଣେ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁର୍‌ଗତି ପୁଣି କିଏ କରୁଛି? ରାବଣ । ତୁମକୁ ଏବେ ଏକଥା କିଏ ବୁଝାଉଛନ୍ତି? ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ପରମ ଆତ୍ମା । ଆତ୍ମା ତ ଏକ ତାରକା ସଦୃଶ ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ । ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ରଚୟିତା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିନେତା ଅଟନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପାର୍ଟଧାରୀ କିଏ? ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଭଗବାନ । ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ରହୁଛ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଠାଉଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାର କଥା । ଡ୍ରାମା ତ ଅନାଦି ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ତୁମେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାତା କହୁଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢୁଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ରର ସାର କଥା ତୁମକୁ ଆସି ବୁଝାଉଛି । ଦେଖାଉଛନ୍ତି - ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ନାଭିରୁ ବ୍ରହ୍ମା ବାହାରିଲେ । ତେବେ କେଉଁଠୁ ବାହାରିଲେ? ମନୁଷ୍ୟ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେବେ ନା । ଏହାଙ୍କ ନାଭିରୁ ବ୍ରହ୍ମା ବାହାରିଲେ ପୁଣି ଭଗବାନ ଆସି ଏହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସବୁ ବେଦଶାସ୍ତ୍ରର ସାର ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ନିଜର ମଧ୍ୟ ନାମ, ରୂପ, ଦେଶ, କାଳ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସିଏ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏହି ବୃକ୍ଷର ଉତ୍ପତ୍ତି, ପାଳନା, ବିନାଶ କିପରି ହେଉଛି, ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏହାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ବୃକ୍ଷ କୁହାଯାଉଛି । ସମସ୍ତେ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ନିଜ ସମୟରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛି, ସେହି ଧର୍ମ ଏବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେତେ ତୁଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଗଲେଣି । ଦେବତାମାନଙ୍କର, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ କେବେ ଥିଲା ତାହା କିଛି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ଭାରତର ସେହି ଦେବତା ଧର୍ମ ହିଁ ନାହିଁ, କେବଳ ଚିତ୍ର ରହିଯାଇଛି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହୋଇ ପତିତରୁ ପାବନ ହେବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଯେଉଁ ଭଳି ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ରର ସାର ମର୍ମ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ସେଗୁଡିକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖି ସଦା ହର୍ଷିତ ରହିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ଦେହର ସବୁ ଧର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରି ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ବିସ୍ତାରକୁ ସାରରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସାରାଂଶରେ ସମାହିତ କରି ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତି ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଲାଇଟ୍ ମାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଭବ ।

ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଲାଇଟ୍-ମାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ହେବା ପାଇଁ ଯଦି କୌଣସି ବି କଥାକୁ ଦେଖୁଛ ବା ଶୁଣୁଛ ତେବେ ତା'ର ସାରାଂଶକୁ ଜାଣି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ସମାହିତ କରିଦେବା ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବାର ଅଭ୍ୟାସ କର । କାହିଁକି, କ'ଣର ବିସ୍ତାର ଭିତରକୁ ଯାଅ ନାହିଁ, କାହିଁକିନା କୌଣସି କଥାର ବିସ୍ତାରକୁ ଯିବା ଦ୍□ାରା ସମୟ ଏବଂ ଶକ୍ତି ବ୍ୟର୍ଥରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ବିସ୍ତାରକୁ ସଂକୁଚିତ କରି ସାର ସ୍□ରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ କର - ଏହା ଦ୍□ାରା ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ସାରା ଜ୍ଞାନର ସାରାଂଶର ଅନୁଭବ କରାଇପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ନିଜର ମନୋବୃତ୍ତିକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଦେବ, ତେବେ ସେବାର ବୃଦ୍ଧି ସ୍□ତଃ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ନିଶ୍ଚୟର ମୂଳଦୁଆକୁ ମଜବୁତ କରି ସର୍ବଦା ନିର୍ଭୟ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୁହ ।

ଯାହାର ନିଶ୍ଚୟ ରୂପୀ ମୂଳଦୁଆ ପକ୍କା ଅଟେ ତେବେ ସେ ସହଜଯୋଗୀ, ନିର୍ମଳ ସ୍□ଭାବ, ଶୁଭଭାବନା ଯୁକ୍ତ ମନୋବୃତ୍ତି ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ହୋଇଥିବ । ତାଙ୍କର ଚାଲିଚଳନ ଏବଂ ଚେହେରାରୁ ସବୁ ସମୟରେ ସରଳତାର ଝଲକ ଅନୁଭବ ହୋଇ ଚାଲିବ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ବିଶେଷତାକୁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖି ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ବିଶ୍□ସ୍ତ ହୋଇ ରୁହ ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଥାର ଭାବ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବଦଳିଯିବ ।